Tomal pudund mund kui Naene. Sepárraſt läks ta kohhe ſel ſüggiſel koſſima, agga ei ta noudnud tuggewa tõeggewa naeſe, waid watis üksnes tühja illo peäle. Moiſa toa tüddruk Kai, lapſe põlwest ſadik Moiſas kaswatud, olli illus pumnane jummeſt, meleſt uhke ja kandis priskid kännad ridred, agga ei moiſtnud, egga winſind, Tallopoia-tööd tehha. Selle temma noudis naeſeks, ja et kül Moiſawannemad Kais nomuſid, ſiiski ei nemmad tahtnud wäggiſe keelda. Kui mõtis winad ja käerahha römoga waſto, läks kät andma; Moiſa poleſt tehti ſured pulmad, ja monni rubbel rahha jodi weel peäle. Nüüd piddi Tomas iſe maia pidd ama. Agga mis maiapiddaminne ſe olli? Pühhapäiwil istus Tomas kõrtſus ja lakkus peäle, Esmaspäwa maggas ta weel eilſe jomiſſe unne, ehk möllas ka weel möda kõrtſi, ning mõtis ka näddala ſeesgi wahheſt, ſummala wilja ennam, kui joudis kanda. Ei olnud koddo egga wälja wäljas öiged töteggiad. Mis wõõras orri holib kui ei olle ſundimuſt takka? Põllud ſaid waeſel wiſil harritud, ja ei kañnud nüüd ennam ſedda wilja, mis enne. Ja ſiiski müüs Tomas ſeſtgi ärra; heino ja õlgi nenda ſammoti, ja keik ſe rahha pandi nahka. Egga ſe nüüd olnud immeks pañna, et wiljaſt ja leiwaſt puduſt tulli. Mis nou nüüd kätte wõtta? Häbbi olli Moiſa aita ette mi ñnes! Wiimſe rahha eeſt, mis weel maias olli, osteti wilja; jubba ſurem oſſa olli jomiſſega p llatud. Agga willi olli ſel aial wägga kallis, ſepärraſt ei ullatand rahha kaugele. Tomas müüs ſepärraſt ühhe pari härgi ärra, ja piddi ſelle rahha eeſt leiba oſtma. Agga jomiſſe himmo olli ſuur, teiste prasſiattega lakkus ta pole rahha ärra; ja paljuks ta nüüd wilja ſai? — Joobnuſt meleſt ei olnud ka hoolt egga murret lomade eeſt, ſeſt ſiis murdis mets ühhe hobboſe ja ühhe lehma ärra. Hädda pärraſt läks ta müüd Moiſa, leiba laenama.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1796, lk. 18